Ա· ԾՐԱՆ 1873 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 15 ՇԱԲԱԹ Թիւ 5

ԱՍԻԱՆ կը հրատարակուի Չորեքշաբթի եւ Շաբաթ օրերը։

Մէկ չրջանին (30 թուոց) բաժանորդագինն է 50 դահեկան կանխիկ թէ Կ. Պոլսոյ եւ թէ Դաւառաց համար, փոստայի ծախքը՝ մեր վրայ ըլլալու պայմանաւ։

Խրաքանչիւր թիւրմի գինն է 1 դահեկան։

ԱՍԻԱ

ՁԱՅՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ԼՐԱԳԻՐ

ԱՕԳՈՒՏՈՍ ԲԱԳԱՐԵՏԵԱՆ ԲԱԴԱՍԱԽՐԱԿԱՆ ԿԻՒ ԱՇԽԱ

Յանուագման տոկը առաջ չին անգամի համար 2 եւ երկրորդ անգամի համար 1 դահեկան է։ Աւելի անձամին համար մասնաւոր սակարկութիւն կ'ընուի։

Լրագրոյս վերաբերեալ ոեւէ նամակ կամ դրութիւն պէտք է ղրկել Կ. Պոլիս, Ասմա-Ալթը Ճամլը խան, վերյարկը թիւ 11։

ԵՕԳՈՒՅԻՆ

Ժողովրդեան կողմէն պատգամաւորութեամբ խնդրուեցաւ մանչիկը ընծայել շաբթու, նոյնպէս եւ երեկ Քաղաքական ժողովոյն ներկայացուցիչները իրենց մատուցած հանրագրին պատասխանն ստանալու համար, «որով ցաղ· վերջին անցեալ նկատմամբ դատաստան կը խնդրեն։

Քաղաքական ժողովը առաջարկեր է որ հանրագրին մէջէն երկու կէտերը՝ այսինքն Խրիմեան Ս. Հօր հրաժարման պատճառաց քննութիւնը եւ լուծեալ Քաղաքական ժողովոյն դատաստանը մէկդի թողուին եւ միւս կէտերուն համար նոր հանրագիր մը պատրաստելով, ատորադրել տան։

Պատգամաւորութիւնը այդ երկու կէտերը հանրագրին էական մասերն համարելով, չընդունիր Քաղաքական ժողովոյն առաջարկութիւնը եւ կը խնդրէ որ հանրագրին պարունակած բովանդակ կէտերը քննելու համար Մանաժողով մը կազմուի։

Քաղաքական ժողովը վերջապէս պատգամաւորութեան կ'ըսէ թէ Բ. Դրան բողոքեցէք եւ անկէ այդ քննութիւնը խնդրեցէք։

Փափաքելի է որ այսպիսի ազգային դործ մը խաղաղութեամբ մեր մէջ կատարուէր ու վերջանար։

Չորեքշաբթիոր Գեր. Տէղապահ Ս. Հայրն՝ իր հետ ունենալով նաեւ Գեր. Թադէոս եպիսկոպոսը, Իզմիրլեան Մաթէոս եւ Պօղոս վարդապետները եւ Յրէնկեան Աբրահամ էֆէնտին, Յունաց նորընտիր Պատրիարքը չնորհաւորելու դնացեր է։

Չմիւռնիոյ կուսակալը Գեր. Ն. դեսեանի համար դանգատագիր ղրկած ըլլալով Բ. Դրան, Բարձր Մեծ Եպարքոսին սահպղական հրամանին համեմատ Գեր. Տէղապահ Ս. Հայրն անմիջապէս հեռագիր մ'ուղղեր է առ Եդեսեան եպիսկոպոս որ նշնէ Պոլիս դայ։

Մեծ· Մխիրան էֆէնտի Թօդաթլեան աղդասէր երիտասարդը լրագրոյս Ս. չրջանէն օրինակ մը նուիրեց Սամաթիոյ Նունեան—Վարդուհեան աղջկանց վարժարանին։

Թօդաթլեան էֆէնտին որ իր աղնիւ եւ ուսումնասէր քնաւորութեամբը շատերուն ծանօթ եղած է արդէն, այդ մասին նոր հաստատ մ'ալ կ'աւելցուներ իր թաղին վարժարանին ըրած այս նուէրովը։

ԵԴԵՄԱԿԱՆ ԵՒ ՈՍԿԵԴԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆՔ

Մեծա. Բարսեղ էֆէնտի Վարդուկեան հետեւալ դրութիւնը ղրկած ըլլալով մեզ, բերկրութեամբ սրտի կը հրատարակենք դայն։

Բերկրութեամբ ըսինք, վասն զի մեր բոլոր դաստութիւնն ու ուխտերը սա երկու բառերուն մէջ կը կայանան ՍԷՐ և ՈՒՍՈՒՄՆ· ղորոնք արդէն խոշոր տառերով դրած ունէինք մեր դրօշակին վրայ, երբ լրագրոյս Ս. թուովը ժողովրդեան առջեւ ներկայացանք։

Ուստի դպրոցի մը բացման լուրը ամենէն մեծ աւետիս մ'է մեզի համար։

Մենք կը հաստատենք՝ թէ Ս. Բ. Գ կարդացող թոթով մանկան մը մրմունջը՝ նկեղեցին չերմեռանդութեամբ աղօթող քահանային ձայնին չափ հաճելի է Աստուծոյ առջեւ։

Գալով Վարդուկեան էֆէնտիին նոր և դիւրուսոյց դործնական մեթոտին, մեզի անհատականապէս չ'երեւար այդ· մանաւանդ որ մէկ քանի անձանց վրայ ըրած սակաւաժամանակեայ փորձերն ալ դոյն կ'ապացուցանեն։

Սկզբատիպէն՝ ի Կ. Պոլիս վերադարձած ժամանակիս, երբ Եւդոկիա հանդիպեցանք, նոյն իսկ մեզ անձամբ տեսանք այդ սքանչելի մեթոտին արդիւնքը· ըստ որում Եւդոկիոյ մէջ մեր բացած վարդուհեան վարժարանին Փոխանորդ-Տնօրէն և անձնուէր դաստատու Փաստպանեան Գէորդ էֆէնտին Մանդումէի մէջ Վարդուկեան էֆէնտիին սակաւ ինչ բացատրած այդ մեթոտը կարդալով, առջի բերան չէ ուղեր հաւատք ընծայել, իսկ յետոյ փորձով համոզեցաւ մի դործ դնելով, սքանչելի արդիւնք մը տեսնելով և ուրախացեր էր։

Այդ արդիւնքը՝ ինչպէս ըսինք, մենք ալ անձամբ տեսած ըլլալով, կը չնորհաւորեմք Վարդուկեան էֆէնտին իր նոր ձեռնարկին համար որուն ծանուցման նամակն է հետեւեալը։

ԴԱՐՈՒՍ ՄԻԱՆ ԱՌԱՔԻՆԻՆ

. . . Խմբագիրը·

Երբ աղգայ իրարու հետ ունեցած մրցումը և իրարու նայելով ու մէկզմէկ դերազանցելու համար ըրած հսկայական քայլերն ու յառաջադիմութիւնները մէկ կողմէն, և մեր աղգին սա մասին ցուցուցած ամենապաղ անտարբերութիւնը և երբեք երբև Աղդ՝ աղգայ հետ մրցելու դիտաւորութիւն մը չունենալը միւս կողմէն դիտելով և սորը հետ մէկտեղ քիչ մը դրամով ինչ մեծամեծ դործեր և աղգային յառաջադիմութիւններ կրնալ ընել և ինքզինքս հասկցնելու դժբաղդ անհնարութիւնս խորհելով հառաչանքներու և հեծեծանաց մէջ ինքզինքս կը մաշեցնէի, և երբ երեկուան օրը շատ մօտ աղգակադի ու բարեկամի մը թնթին օգնութեան մը համար դիմած ու ձեռնունայն և

Ա. Ա. ՍԱՐԳՍՅԱՆԻՆ

11 Դեկ. 1873 : Ս. Ջուղա

Ի. Պօլա, Իր մեծ յարգ և Սիրոյ

Ընկեր Սարգիս Ջուղայեցի

Ձեր նամակը ստացայ, և ուրախ եղայ, որ կենդանի էք, և առողջ, և ամենայն ինչ լաւ է ձեզ հետ։ Ես ալ Աստուծոյ շնորհիւ առողջ եմ, և ամենայն ինչ լաւ է ինձ հետ։ Ձեր նամակին մէջ գրած էիք, որ ես ձեզ գրեմ, թէ ինչ կայ և ինչ չկայ Պօլսոյ մէջ։ Ես ալ ձեզ կը գրեմ, որ Պօլսոյ մէջ կայ ամէն ինչ, որ ուզես, և չկայ ոչ մէկ ինչ, որ չուզես։ Ամէն ինչ կայ, և ամէն ինչ չկայ։ Կայ այն, որ ամէն մարդ կ՚ուզէ, և չկայ այն, որ ոչ ոք կ՚ուզէ։ Կայ այն, որ ամէն մարդ կ՚ուզէ, որովհետև ամէն մարդ կ՚ուզէ ապրիլ, և ապրելու համար պէտք է ամէն ինչ, որ կայ Պօլսոյ մէջ։ Կայ նաև այն, որ ոչ ոք կ՚ուզէ, որովհետև ոչ ոք կ՚ուզէ մեռնիլ, և մեռնելու համար պէտք չէ ոչ մէկ ինչ, որ կայ Պօլսոյ մէջ։

Ուրեմն, ինչ որ ես ձեզ պիտի գրեմ, նայեցէք ձեր սրտին, և ինչ որ ձեր սիրտը կ՚ուզէ, գրեցէք ինձ, և ես ալ ձեզ կը գրեմ։ Ես ալ ձեր սրտին պիտի նայիմ, և ինչ որ ձեր սիրտը չուզէ, ես ալ չեմ գրեր։ Ուրեմն, ինչ որ ես ձեզ պիտի գրեմ, նայեցէք ձեր սրտին, և ինչ որ ձեր սիրտը չուզէ, գրեցէք ինձ, և ես ալ ձեզ կը գրեմ։

Ուրեմն, ինչ որ ես ձեզ պիտի գրեմ, նայեցէք ձեր սրտին, և ինչ որ ձեր սիրտը չ

Եւ այս ո՛չ ուրիշ նպատակաւ, եթէ ո՛չ հրապարակական թերթերու միջոցաւ ասելի. այն թերթերու՝ որոնք որ և է ա՛ձնական նկատումներէ ազատ՝ հասարակաց օգուտը միայն ունին իրենց նպատակ։ Վասն զի չունի թերթ մը իր արժանի պզտութիւնն, երբ ընդհանուրը մոռցած և ի մանաւանդ կը չարէ իր դիտումն այլ և այլ նպատակաւ։

Մեր ազգն ալ ըստ որում մարդկային ընկերութեան մէջ մաս մը կը կազմէ, ընկերութեան օգտակար դրութեանց վրայ ճիշդ հետազօտութեան դիտողութիւններ լսելու և հասկնալու կարօտութիւն ունի. կարօտութիւն մը՝ որ իւր մեծութենէն՝ անպայ եղոգի մը համար ալ դրեթէ ղժալի եղած է։

Այդ պատճառս մէկ մեծ և կարեւոր պէտքը լեցնելու դիրքն ունեցող թերթին մին պիտի ըլլայ անշուշտ Ձեր խնդրութեամբ հրատարակուած ԱՐԻՒ թերթին ալ, որոյ առաջին չրջանի առաջին թերթերը կը վստահեցնեն զմեզ այսպէս կարծելու։ Վասն զի ըստ մեզ ինչպէս որ մանկութեան մը պարզութիւնն է որ կը կազմէ իւր երջանկութիւնը, այսպէս ալ թերթի մը պարզութիւնն է որ կը կազմէ իւր պզտութիւնը։

Այդ մեր չնորհակալութիւնը կը յայտնենք Ձերդ ազնուութեան, որ Ձեր համեստ գրչովն ու օգտակար սկզբանց հասարակաց բարւոյն պէտք եղած աշխատութիւնն առանձնած էր։

Այս աշխատութեան մէջ Ձեր նպատակն Հայոց ազգին կեանքն ու յառաջդիմութիւնն ըլլալէ առքը, Ձեզ ընելիք ուրիշ քաջալերական մը չունիմ, բայց միայն յիշեցնել ճիշդ հետազօտութեամբ ապացուցած որ և է օգտակար դրութիւնն հասարակաց ունկնդրութեանն առջև չարունակ բացայայտելով և կրկնելով միայն իրապէս օգտակար կըլլայ հասարակութեան մը. և թէ այսպիսի գործոյ մը դէմ եկող սկզբնական ձախողութիւններն օր աւուր կը վերջանան տարբերական յառաջադիմութեան մը նպաստելուն համեմատութեամբ։

Սիրելի է մեզ յուսալ, որ ինչպէս Ձեր սկզբնաւորութիւնն յուսադրեց, նոյնպէս ալ Ձեր գործն արդեամբ պիտի պսակէ մեր յոյսը։ Եւ կը չնորհաւորենք Ձեր այս մեծ և փափուկ գործոյնակզբնաւորութիւնը, յարատև յաջողութիւն մաղթելով։

1873 դեկտ. 13 Կ. Վ. ՍԻԱՊԵՏԵԱՆ
Ի Պոլիս.

Խմբագրապետ Տէր

Հաճեցէք Ձեր պատուական թերթին մէջ ան կիւն մ՚ չնորհել երկտող՝ ս։

Գոն սրտով յաստատիլ լրագրիս մեր չնորհակալին յայտնելու առ Մեծապատիւ Պօղոս աղա Խոսխոսունի՝ որ բարեհաճեր է ապագահրաբար Անիոյ Ս. Լըզնեցի ակտակալ մեկ մեկ օրինակ նուիրել Ռուսումնասիրաց։ Սրդարի խիստ դովելի է Նորին Մեծութեան, բայց այս չնչին և մեզ Մայր-վարժարանի սահմանեալ բերկրութեան առարկայ. այո՛, կը բերկրիմք, երբ այս կարեւոր չնորհն մեզ եղած կը տեսնեմք. մանաւանդ նկատելով, որ ուսման յառաջդիմութեանը իրօք փափաքող աչք մ՚ալ աւելցած է Ազգերնուս մէջ։

Այդ՝ չնանիմք յիշեալ Մեծարդոյ անձին նուիրելու ուրիշ բան, բայց եթէ անկղծ և հրապարակապարտ սրտեր՝ որք լի են անհուն չնորհակալութ։

Ուստի կը խնդրեմք յիշեալ Մեծարդոյ անձէն՝ որ ընդունիլ բարեհաճի մեր չնորհակալական սոյն հաստատին։

Որով մնամք երախտապարտ Նորին Մեծապատուութեան,

15 Դեկտ. 1873 Սանուենք Ուսումնասրանի Մայր-Եկեղեցւոյ

Ուսումնասիրաց համար Ընդհանուր որոշուած անձինք հրաժարած լլալով, այդ պաշտօնը նախկին Պատրիարքական Փոխանորդ Այր. Կարապետ վարդապետին և Պօյաճեան Սահման էֆէնտիին յանձնուեցաւ երկուքի։

ԲԱՆԱԲԵՐԱԿԱՆ

ՄԵՑԻՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Տխուր օրերու ինձ ի մօտոյ կը ցուցընէին դէպի զարհուրանիս բարձրացած գագանները, և համոյն իմ լռութեանցս կը նուագէր ինձ համար. Այն բաներն որ յառաջ ծիծաղերս էին, ան չունչ և անկենդան ինձ երեցան. ուր ցնծութիւն և խնդութիւն էր, սուգ և թախիծ տիրեցին։ Խղճած և խորտակուած էին այն ամէն քաղցր կապերն որ սիրոս աչխարհի կը զգեին. չկար հայր, չկար մայր, բոլոր սիրուն ընտանեաց գնացեր և գիս մինակ առանձին, աղետից մէջ թողեր էին։ Հայրենեաց, թշուառ հայրենեաց ալգիներ ցուրկ միտս կուգար. սիրոս ուժգին կը բաբախեր, քանի կը մտածեի թէ հետի իրմէն պիտի մեռնիմ։ Ուզեցի դեռ ի գերեզման չիջած երթալ այցելուին անգամ մ՚ալ հերիքը, որտակուռ յիշատակօք տխրացեալ համբուրել այն սրբութենաթաթաւ գետինն ուր մարեցաւ Հայոց ազգին պայծառ չահը։ Ո՜ն, քանի՛ քաղցր է ինձ արտասուել այսպիսի երկրի մը վրայ դերեզմաններով սրբացած։ Այս էր միայն ինձ մնացած աշխարհին բոլոր հաճոյքներէն։

Ելայ ճանբայ դէպ ուղիղ ի Հայաստան որուն ամէն կողմանից վրայ միտքս կ՚սաւառնէր օրպէս թռչուն ը՛ դայեր, և ամուր Աարատը աչքիս առջև արձանացեալ կը կենար։

Դողդոջուն քայլերս չի լսեին կոխել այն ալետափից հողերը. ոտքս կը ճչուչէր ծանրաթախիծ տրտմութենէ տակ, անթիւ դառն յիշատակք ի միտս իմ և ի խուռն կ՚ընթանային, և ահաւոր լռութիւնն որ չորչս կը պատէր, խոր անալով հուպ ընդ հուպ կը յաւելուին ցաւերոյս սաստկութիւնը։ Գիշերն ալ քիչ մը վ՚երչը սկսաւ ծածկել իր սև քողերը, և երկիր ու երկինք մթնցան տակաւ։ Ես կը դնայի անդադար. առ իր զիրտ իմ կը ձգէր զօրութիւնը հայրենի երկիրս ուր հասնելու թեւեր կը փնտռէի։ Եւ ահա օրուան լոյսն ալ խաւարեցաւ քովերնիս, այլ մարելով չը ծնաւ նա ամենևին մթին երկինէ վրայ ուրիշ լոյսեր. լուսինը չ՚արշաւեց ընդ ամպս արծաթափայլ կառօքն, և աստեղք, հանգոյն նմա, չ՚երևեցան իրենց կայանը։ Մութ և լուռ էր ամենքան, երկինք և երկիր չ՚զոլացին ինձ մի իսկ, աղջամուղջն զանոնք կարծես իրար կը խառնէր. իսկ ես միշտ յառաջ կերթայի, քայլամոլար և սիրոս կոտրած ոտքն նման կը կարծէի թէ ամենայն ինչ ի սուգ էր համակեալ։

Այդէն բաւական առեն էր որ կը քայէի, և չորչս անձայն ըլլալով ամէն իրք, ի հեռուստ ալեաց նուազ ձայնը լսելի կ՚լինէր միայն։ Տխուռն էր որ կը վազէր ներքին մէջ կարկաչելով, և դաշտն ընդ որ անցեալ կ՚երթայի, ներքնահատ մնալնուկ ապառատան, կր լսէր դարձ ի դար իրմէ զերգս դամբանականաց նըս, նորա չրոց տխուր մրմունջը։ Ո՜ն, արդարն իմ գունատ սգաւոր, կ՚հնձէին համայն ինչ. և ծայրագեղ թշուառութեան վրայ կարծես իմ հետս կ՚ողբայինն։ Ալ չկրցայ ժոյժ ունել, փղձկեցաւ սիրտս դառնաբուխ, հոսեցին արտասուքս և սպասն կախանալեր սրտիս խորէն հառաչանքս։ Ընկաւ ձեռացս մէջ արտասուաթոր երեսս. աչքս մթագնեցան, ծունդերս անշարժ մնացին և բուռն ցաւոց մէջ ընկղմեցայ խորասոյզ։

Մինչդեռ այսպէս կը կենայի ընդարմացեալ և թախուր իմասց, ձայն մը, մեղմ և տխուր ձայն մը գիս արթընցուց երբեմն ի մանկան քնոյ. բացի ծանրաչարժ աչերս որք սարսափած և ապշեալ վիակուեցան նոյն հետան։ Տեսայ, ո՛ղորմ տեսիլ, տեսայ հերարձակ և սև հագած կին մը ի նստուկ ի վ՚երայ վիտակայ, դլուխն ի ձեռին և աչք յերկինս հառեալք կուլար, կողբար և կը հառաչէր. մահագոյն չղարշիւք կը ծածկէր իւր ծակատեալ մարմինը, վիճատած և խռուտկան հերայ վ՚երայ կը կեհար կոտրատած պատկ մը, և ապարանալ լանջքը կը ցուցընէր արիւնոտ վէրքեր։ Յայս տեսիլ սրտաբեկ ճանչցայ իսկոյն Մայր Հայաստանի պատկերը, այլ սարսափեցաւ ճնշուած չ՚բդայ յառաջ երթալ ու հոն ընկած լսելի գողդոջալով այս դառնակսկիծ խօսքերը։ «Ո՜ն, արդեօք

պիտի քաշե՞մ մինչև յավիտեան այս անհընարին ցաւերը. վայրագ բախտ, արդեօք պիտի չդադարի՞ս ամէն օր ինձ նոր տառապանք հնարելէ. և դուն, ո՛վ սիրելի դերեզման, ի՞նչ կը յուսաս ընդունիլ ինձմէ, երբ ես ի քեզ դառնամ, ձոխ կապո՞ւտ մը. ո՛չ, ոչ, ոչինչ յիս պիտի գտնես. հալեցան հոս մարմինս և ոսկերքս. հալեցայ բոլորովիմբ ցաւոց բռան մէջ. մարմինս փլատակ մընէ ուր կը բնակի քիչ ժամանակուան համար հիւանդ հոգիս։ Որդոյց երթալէն ի վեր, ամէն մէկ ժամ, ամէն մէկ վայրկեան պատառ մը սրտես առին անոնք. թափեցան մէկիկ մէկիկ ոսկեփայլ թուխս մազերս և ջամբուռոյդը ոսկեքս կբեցան անսերունդ։ Մայր մ'էի և մայր պանծալի, Թագուհի ամէն մայրերու. այս Թագն որ ի գլուխս ջանջանուն կը կենայ, պայծառ և յարդի ականօք լի էր երբեմն։ Եկան հէնք բիւրաւորք, արշաւելով իմ ծագկազարդ դերդաստանըս, և յանկնայ ի կործան արկին որդիքս, դստերքս և անզօր մանկտիս։ Զթողուցին վայրի գազանք ոչ այլ ինչ ինձմէ իւրեանց, բայց միայն հեղձուկ արեանց, փլատակ և դիակ դողդոջուն, իւրեանց կատաղութեան առջև զոհեր։ Զարկին, վիրաւորեցին սուր դաշունով անպատասպար կուրծքս, մխեցին մոլեգնեալ, մինչև ի խոր սրտիս, որդուոյս արիւնով ներկուած Թունաբուխ սուրերը։ Նահատակ լոյն արիւնս և փառքս արիւնլուայ չրջապատեց խոնարհ ճակատս երբև պսակ մարտիրոսութեան։ Այս օրը, տխո՜ւր օր, ցաւ վիշտ Թշուառութիւնք խոյացան պինդ կիզիչ ահեղ փայլակն յիմ վերայ, այրեցին սիրտըս, կտրատեցին ուժեղ ջիղերս և նետեցին դիս դիակ չնչաւոր տանս մահաշուք աւերակ մէջ։ Ո՛վ ողորմելի Հայաստան, ողբա վրադ, ողբա որ Թափուր յորդւոցդ և սև հողերը պիտի Թաղուիս, ողբա անդգանիկ ղաւակդ որ դուցէ օտար երկնի մը տակ բռնութեան լծով կաշկանդեալ կը մնա՜նի... ողբա դուն Աստուած, որ անդամ մ'այլ փառիմ անոնց հետ. համբուրեմ անոնց յաղետից Թորչոմեալ ճակատը. տո՜ւր որ ծոցիս մէջ մէյ մ'ալ գիրկնիք ընդ դրկեմ։ Տո՜ւր Աստուած որ գոնէ անոնց մէջ չունչս տամ. տո՜ւր որ մահուընէս վերջը դան դամբանիս վրայ քանի մը արտասուք Թափեն, չա՜ս է ինձ այս։ Այս հառաչանաց ա՛լ չկրցայ դիս զսպել, բոլոր անդամներս մահացու դող մը մտաւ, անյայտ ղօրութիւն մը դիս մօրս ոտքը նետեց, հառաչեցի, և հապա խելագարեալ, և մահօրինակ լռութեան մէջ ընկղմեալ, ձայնս հատաւ, կափչեցան արտեւանունքս . . . . .

Քիչ մը վերջը բայի աչերս, բայց չտեսան զՄայրը Հայաստան . . .

ՇԻՀՆԱԶԻՐ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բուժելի երկաթուղեաց արժէթղթերուն գնկտ. Ին վիճակահանութեան առին 600.000 ֆրանքը Բարիզի սեղանաւորներէն Մ. Բարկես չահեր է։

—Վիէննայի Տանիւպ շրջրեղը Օսմ. կառավարութեան դէմ թշնամական ոգւով յօդուածներ հրատարակելուն համար՝ Տաճկաստանի մէջ շրջաբերիլը արգիլուեր է կառավարութեան կողմէն։

—Կէտիք փաշայի գլուխը սօպա և Թուլումպա նորոդող 22 տարեկան Հայ երիտասարդ մը՝ Տաճկի մը տուն չրհանը նորոգելու համար հորը իջած ըլլալով, չը կրնալով շնչառութիւն ընել հոն խեղդամահ կ'ըլլայ։

ՎԱՂԸՎԱԿԱՆ

Վիրժինիոս չորեքշաբթէն ողջ մնացած մարդիկ Ամերիկայի Հանրապետութեան հրամանաւ պիտի դատուին Վաչինկթընի մէջ։

Աչինի Սուլթանը Հոլանտացւոց պաշարմանը չը կրնալով դիմադրել անձնատուր ըլլալ ուղեր է, բայց ժէնէրալ Սըվիէթեան առանց պայմանի անձնատուութիւն պահանջեր է։

Դեկտ. 22ին Բարիզէն եկած հեռագիր մը կիմացունէ թէ Պաղէն Մարշախտը Սէնթ—Մարկրիթ կղզին ղըրկուեր է բանտարգելութեան։

Դեկտ. 28ին Անգղիոյ պանդան 34,000 Անգղ. ոսկի մուեր է։

Վիէննայէն ալ 23ին եկած հեռագիր մը կիմացունէ թէ Անկլօ Պանդը յունվարին 6 Փիօրին ոսկոսի կտրօններըը պիտի վճարէ։

Բրուսիոյ Թագաւորը առողջանալու վրայ է։

Հնդկաստանի մէջ սոսկալի սով մը կը տիրէ. Թէպետ վերջերս Կալկաթայէն եկող հեռագիր մը առատ անձրև եկած ըլլալը կ'իմացունէ։

ԴՐԱՄԱԿԱՆ

Կ. ՊՕԼԻՍ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 14

Օաման. ոսկին 100 դուրուչի հաչուով

	Դրչ. Փրչ.
Անգղ. ոսկի	110,27
Գաղղ. »	87,24
Բօլ	89,35
Դրամիդ	51,25
Ճերմակ մէճիտ տարր. . . .	101,35
Հինգնոյ	104,25
Մէճարիք	105.
Պրինձ	122,

ԸՆԹԱՑՔ ԱՐԺԱԼԹՂԹՈՑ

Ընդհ. Պարատց Աբժ. բաց . .			53,07
	(կէս օր) դոց . . .		52 33
		Բարձր գին .	53,07
		Ցած	52,33
Փոխառ.	63/. Ֆր.		344
»	65/. »		345 1/2
»	69/. »		283
»	72/. »		81
Բաւմ. Երկաթուղեաց Աբժ. հին		»	118
»	» » նոր	»	57
Թրաուէյ	Օսմ. վիր. . . .		9,50
Փրէմի ժէնէրալ	» » . . .		10,18
Սօսիէթէ ժէնէրալ	Անգղ. վիր. .		8,18
Փրէմի Օսմրօ Թիւրք	» » .		
Սօսիէթէ Օթօման			4,30
Կ. Պօլսոյ պանքային			5,12
Բրօթր			վրայ
Դրամագլուխ			12–14

ԱՕԳՈՒՏ

Հայերէն և Գաղղիերէն լեզուաց դասատու մը կայ դիւրին մեթոտով ուսուցանող և վարձառու, որ պատրաստ է այցելութեամբ դասախօսելու թէ տուները և թէ դպրոցները։

Ուղղը կրնայ լրագրոյս սենեակէն տեղեկութիւն առնել։

Ասիայի բաժանորդ ըլլալ փափաքողաց դիւրութեան համար՝ բաժանորդագրութեան տեղի որոշուած են լրագրոյս տպարանէն զատ նաեւ Պահճէ Գարուսին Ջրավաճառ եւ լրագրավաճառ Մ. Պօղոս ազային խանութը եւ Սէրասքէր ձատախի վաղոյը Թիւ 7 Մ. Բիչճ Թրօային գրատունը։

Այս լրագիրը Թերթ առ Թերթ ալ կը ծախուի վերոյիշեալ տեղերը, Հայ գրավաճառաց խանութները, Կամուրջի գլխուն Պարագան եւ լրագրավաճառաց քով։

ՏՕՆ ՐԻՇՕԹ

Ս.յս հետաքրքրաշարժ և ղուարճալի վիպասանութիւնը որ Եւրոպական դրեթէ ամէն լեզուներու Թարգմանուելով, բազմաթիւ տպագրութիւններ ունեցած է, Հայերէնի Թարգմանուելով, տետր առ տետր հրատարակիլ սկսած է որուն վեց տետրերը արդէն տպագրուած ըլլալով, Ֆրէնկեան գրատունը կը ծախուի մէկ տետրը 40 փարայի։

Միւս տետրներն ալ հետզհետէ հրատարակուելու վրայ են։

ՏԷՐ ԼՐԱԳՐՈՑՍ—ՅԱՎԵՐԻՄ Գ. ԲԻՒՏԵՐՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ ՏՆՕՐԷՆ—ՄԿՐՏԻՉ ՓՈՐԹՈՒԿԱԼԵՐՆ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ Կ. ՊՕԼԻՍ ՀԱՄԱԼԸ ԽԱՆ